

‘Verkeerd gedrag ligt vrijwel nooit aan de hond, maar aan de baas’

Hij is gespecialiseerd in het behandelen van honden met een serieus gedragsprobleem. Dat doet hij al dertig jaar en dus werd het tijd om een aantal opmerkelijke cases te bundelen. Het resultaat is *Maar verder is-ie lief, hoor*, een boek met nu eens grappige en dan weer schrijnende voorbeelden uit de dagelijkse praktijk van hondencoach Cas Snel. Zijn conclusie: “Probleemgedrag kan alleen ontstaan als de baasjes daar de ruimte voor bieden.”

“Je hebt mensen met honden en je hebt hondemensen. Bij hondemensen is de hond helemaal geïntegreerd in hun leven. Voor hen is er geen leven zonder hond. Zo ging het bij ons thuis. We hadden vroeger altijd een Duitse Staande Langhaar. Mijn vader deed jachttrainingen met die hond”, zo herinnert Cas Snel zich zijn jeugd in Het Gooi. “Toen ik drie turven hoog was, liep ik al met hem mee. Mijn vader was autodidact, maar had het trainen van honden in zijn vingertoppen. Heel veel dingen zijn te leren, maar je moet het ook voelen. Vooral als het anders gaat dan in de boekjes staat. Ik vond het fantastisch hoe mijn vader intuïtief de juiste snaar bij een hond wist te raken. Wat mij als kind van een jaar of acht al fascineerde, is dat je steeds meer een band met je hond krijgt als je veel met hem oefent. Je gaat elkaar steeds beter begrijpen. Sindsdien heeft het me niet meer losgelaten.” In elke leeftijdsfase bleef Cas bezig met het trainen van honden. “Voor mijn boekpresentatie ging ik enkele weken geleden op zoek naar oude foto’s. Ik vond er van trainingen op mijn veertiende, vijftiende enzovoort. Natuurlijk waren er ook momenten dat ik drukker was met vriendinnetjes en zo, maar het trainen van honden is een constante in mijn leven. Zelfstandig honden trainen, dus niet langer onder de hoede van pa, doe ik al vanaf mijn zestienste. Dat ging meer om trainen en niet zozeer om gedrags therapie, wat ik nu doe. Een hond leren volgen, voor komen, blijven en dat soort dingen.”

Beroepsmilitair

Inmiddels is Cas ruim dertig jaar druk met het helpen van mensen bij het (her)opvoeden van hun hond. Voordat hij daar zijn professe van maakte, was hij beroepsmilitair. “Met mijn vrouw, die ook in het leger zat, woonde ik toen in het Zeeuwse Tholen. We hadden in die tijd een blonde Labrador, genaamd Dacks, waarmee ik trainde. Daarnaast trainde ik jaarlijks pakweg zes honden van anderen. In 1995 ben ik uit dienst gegaan. Direct daarna heb ik zo’n vijf jaar voor KLM Catering gewerkt en vervolgens werd ik fulltime hondencoach. In het begin was het best sappelen”, geeft hij toe. “Ik richtte mij op de probleemgevallen. Rond 2012 heb ik een website laten bouwen waardoor ik wat meer werk via internet binnenkreeg. Vanaf dat moment ging het aardig. Ik kon ervan leven. Vijf jaar later heb ik mijn complete huisstijl (website, flyers, mappen et cetera)

Foto: Martin Snel

Foto: Martin Snel

Cas Snel: "Waar ik in feite mee bezig ben, is het bijsturen van het gedrag van mens én hond en wel op zo'n manier dat men met zin begint aan het traject."

door een professioneel marketingbureau laten vernieuwen en ben ik gaan werken met marketingtools op Facebook en Instagram. Ook ben ik gestart met doorlopende campagnes, met name gericht op de regio Amsterdam, Utrecht en omgeving. Dat bleek een schot in de roos en sinds 2018/2019 kom ik om in het werk. Corona heeft daar het laatste zetje aan gegeven. Toen is het echt ontploft. Gedurende de eerste drie maanden van de pandemie zat ik gedwongen thuis, maar daarna stond de telefoon niet stil. In anderhalf jaar tijd heb ik welgeteld elf dagen vrij gehad, inclusief de weekenden. Ik heb me helemaal scheel gewerkt. Er kwamen allemaal hondjes uit het buitenland met issues. De rashonden waren op, dus richtte men de blik op het Oostblok. Er zijn toen onwaarschijnlijk veel honden uit Oost-Europa naar ons land gekomen."

Vermenselijken

"Dit werk is deels te leren uit een boek. Toen ik begon, had je alleen het instituut Martin Gaus. Later kwam César Millan op tv. Beiden

ontwikkelden hun eigen werkwijze. Ik heb me een tijdlang verdiept in diverse methodes, maar kwam tot de ontdekking dat ik mij daar niet in kon vinden en om die reden heb ik toen mijn eigen rust-en-leiderschapmethode ontwikkeld. Mijn ervaring is dat mensen hun hond te snel vermenselijken. Puur vanuit hun eigen psyche vliegen ze de boel aan. Naar mijn idee werkt dat niet. Tegelijkertijd heb ik de mens wel nodig om het probleem bij zijn of haar hond aan te pakken. Waar ik in feite mee bezig ben, is het bijsturen van het gedrag van mens én hond en wel op zo'n manier dat men met zin begint aan het traject. Dan pas gaat het werken. Daar zit de crux en dat word je nergens geleerd."

In de loop der jaren heeft Cas zijn eigen methode ontwikkeld en fijn geslepen. "Alle ervaringen die je opdoet, brengen je immers weer een stukje verder. Maar als ik naar een cliënt rijd en bij haar of hem aanbel, parkeer ik alles wat ik in

Cas Snel:
"Iemand die met een probleem bij mij aanklopt, moet niet denken dat ik vier keer met mijn vingers knip en het probleem is opgelost. Het is gewoon werken, moeite doen."

de loop der jaren heb geleerd even aan de zijkant. Ik wil dan zo blanco mogelijk naar binnen stappen om te kijken wat daar ter plekke aan de hand is. Elke situatie, elk mens, elk huis is anders. Ik let op de kleinste signalen, van hond én vooral baas. De ene keer zit het probleem bij de man des huizes, de andere keer bij de vrouw of hun kind(eren). Mijn kracht is dat ik telkens kijk wat er in dat ene specifieke geval aan de hand is en daar stem ik vervolgens mijn aanpak op af. Maatwerk dus.”

Beste bedoelingen

“Bescheidenheid en dienstbaarheid zijn termen die bij mij passen, maar toch vond ik het onderhand tijd om mijn ervaringen te bundelen. In de loop der jaren heb ik zoveel meegemaakt dat ik dacht: waarom zou ik mijn visie niet delen met de wereld? Het is namelijk opvallend hoe ver sommige mensen het laten komen, in welke mate een gedragsprobleem bij hun hond uit de klauwen kan lopen. Honden die volledig de baas in huis zijn en mensen die daarin meegaan uit liefde voor hun dier. Mensen die het met de beste bedoelingen totaal fout doen. Wat ik vaak constateer, is dat men met de beste intenties de boel naar de knoppen helpt. Goede bedoelingen zijn vaak het ergste wat een hond kan overkomen. Ook dat heeft alles te maken met het vermenschelijken van honden, het constant tegen zo’n dier praten: wat doe je nou? Dat mag toch niet? Alsof hij dat verstaat... Aan mij de taak om de boodschap helder over te brengen, want niet zelden stuit ik aanvankelijk op weerstand. Meestal van de man des huizes, die zich in zijn gezag aangetast voelt. Via humor probeer ik eerst zo’n man

Foto: Jady Snel

Cas Snel kreeg de passie voor het trainen van honden via zijn vader. “Op mijn zestiende trainde ik al zelfstandig honden.”

aan boord te krijgen, want pas dan kunnen we gaan werken aan de oplossing. Ik moet voorkomen dat hij verontwaardigd de hakken in het zand zet. Ook dat is een deel van mijn werk en zeker niet het minste deel.”

Rust en leiderschap

“Mijn kernwoorden zijn rust en leiderschap. Verkeerd gedrag ligt vrijwel nooit aan de hond, maar aan de baas. Rust in de zin van niet te wild spelen, niet constant ballen gooien, want vanuit de opwindning die daardoor ontstaat, gaat er van alles mis. Bijvoorbeeld doorlopend blaffen, verlatingsangst als je weggaat, of een hond die je huis gaat slopen omdat zijn brein altijd aanstaat. Ik geloof heel erg in rust, want dat is wat honden in roedels ook van elkaar eisen. Te drukke honden worden daar terechtgewezen. Leiderschap vertaal ik als volgt: creëer een kader voor je hond. Maak duidelijk wat wel en niet mag. Geen grijs gebied. Vervolgens zeg ik tegen de mens: als je dat kader duidelijk hebt gemaakt aan je hond, kun jij als mens ook je ding doen. Ik kom je hond niet afpakken, ik kom jou iets moois teruggeven.”

Eng woord

“In feite is leiderschap een basisbehoefte van je hond, maar veel mensen hebben er moeite mee de baas te zijn. Baas is een eng woord geworden. We willen maatjes zijn met onze hond. Vergeleken met pakweg vijftien jaar terug is dat echt een groter ding geworden. Men wil op basis van gelijkwaardigheid samenleven met een hond, maar dat is een illusie. Ik zeg vaak tegen mensen: ‘Als je maatjes wilt worden met je hond, zul je eerst de leider moeten zijn.’ Dat heb ik niet bedacht. Zo zitten honden nu eenmaal in elkaar. Mijn boodschap probeer ik te verpakken in hapklare brokken, zodat mensen het niet alleen begrijpen, maar ook zien dat ze uiteindelijk een leukere hond terugkrijgen. Van vrouwen, die toch een zachtere energie hebben dan mannen, hoor ik soms: ‘Ik snap helemaal wat

Foto: Martin Snel

Foto: Martin Snel

Cas Snel: "Honden zijn inmiddels een open boek voor me. What you see, is what you get."

je bedoelt, maar ik ga het toch niet doen.' Dan zeg ik: 'Jammer, want dan kan ik niets voor je betekenen.' Iemand die met een probleem bij mij aanklopt, moet niet denken dat ik vier keer met mijn vingers knip en het probleem is opgelost. Het is gewoon werken, moeite doen. Ik blijf een halfjaar coachen en meekijken met de mensen."

Rugzak

"In mijn boek staan voorbeelden van situaties die fors uit de hand gelopen zijn. Ik heb altijd een rugzak bij me als ik ergens heen ga. Mijn klanten bijten nu eenmaal, soms uit angst, soms uit agressie, soms om andere redenen. Ik ben een keer langs geweest bij iemand in Baarn met een Cane Corso, die mensen aanviel die op het erf kwamen. Nadat ik had aangebeld, liep ik het hek door en zag die grote hond op mij afstormen. Ik heb het vege lijf moeten redden door die rugzak voor me te houden. Naderhand zat het ding vol gaten. Die mensen verkeerden in de veronderstelling dat ik als gedragstherapeut wel raad zou weten met hun agressieve hond." Inmiddels doen ook BN'ers een beroep op hondencoach Cas Snel. "Bij de van tv bekende gezichten

stuit ik doorgaans op dezelfde problemen als bij de gemiddelde Nederlander. Een BN'er die ik heb geholpen, is Nance. Zij had een Labrador Retriever, Hummer, die andere honden aanviel. Menigeen denkt dat een Retriever altijd een softie is en een Staffordshire Bull Terrier vanzelf een macho, maar niets is minder waar. Ik heb bange vechthonden gezien en agressieve Goldens, plus alles daartussenin. Je kunt elke hond verpesten."

Diploma

"Signalen van honden worden vaak niet gezien of verkeerd begrepen. Opgewonden honden zijn bijvoorbeeld geen blije honden. Ik vraag mensen: 'Heb je weleens een echt blije hond gezien?' Dan wijs ik op een hond die op zijn rug in de mand ligt te slapen met de poten omhoog. 'Dat is blijdschap', zeg ik. Vaak associeert men blijdschap met druk gedrag. De eerste stap in mijn aanpak is dan ook vaak om mensen duidelijk te maken hoe het fenomeen hond dat ze in huis hebben gehaald, nu eigenlijk werkt. Voordat je mag autorijden, moet je je rijbewijs halen. Ik zou er voorstander van zijn

Cas Snel en zijn kooiker. "Mijn honden zijn geen afgetrainde soldaten, mocht je dat denken."

dat mensen die overwegen een hond aan te schaffen, ook een soort diploma moeten halen, zodat ze weten waar ze aan beginnen.”

Dierenmishandeling

“Ik kwam een keer bij iemand met een Duitse Staande Korthaar. Die man had een bedrijf en liet zijn hond hooguit drie keer per dag een kwartier uit. Dan moet ik oppassen dat ik niet boos word. Hoe stom kun je immers zijn? Waarom begin je dan überhaupt aan een hond die zoveel energie en behoeftes heeft?” In 2023 was Cas te zien in de laatste twee afleveringen van het tv-programma *Met Bromet naar hondencursus*. “Daarin zag je een mevrouw in Amsterdam die een Chihuahua had. Zij leed aan wat ik noem het baasjes-van-kleine-hondensyndroom. Zo’n hondje dat bij het minste of geringste wordt opgetild en dan keihard begint te keffen. In mijn ogen is dat ook een vorm van dierenmishandeling. Je behandelt zo’n hondje immers niet als hond. Ook hier geldt: in de basis is het een roedeldier dat rust en leiderschap nodig heeft. Gelukkig heb ik beide goed kunnen helpen.”

Open boek

“Honden zijn inmiddels een open boek voor me. *What you see, is what you get*. Honden beduvelen je niet. Als ze je niet mogen, laten ze dat blijken en als ze je wel mogen, zie je dat ook meteen, maar door het gedrag van mensen word ik af en toe nog wel verrast. Ik reflecteer ook elke dag op wat ik doe. Heb ik mensen zodanig geholpen dat de aanpak die ik voorstelde ook daadwerkelijk bij hen beklijft? In dat opzicht leer ik nog keer op keer. *Maar verder is-ie lief, hoor* is geen instructieboek. Het is een verzameling verhalen uit de praktijk die voor herkenning kunnen zorgen en daarnaast reik ik mensen informatie en tips aan. Mede vanwege de leuke reacties die ik tot nu toe krijg, ben ik al voorzichtig begonnen aan een vervolgboek. Waar ik ook mee bezig ben, is een tv-programma bij een commerciële omroep. Er zijn twee ideeën die lopen, meer kan ik er in dit stadium nog niets over zeggen.”

“Ik wil af van alle stigma’s, van alle vastgeroeste kaders.”

Stigma’s

“Ik wil af van alle stigma’s, van alle vastgeroeste kaders. Denk breder. Gebruik je boerenverstand. Wat je bijvoorbeeld vaak hoort, is dat je geen Husky moet nemen als je driehoog achter in Amsterdam woont. En als de eigenaar nou elke dag met die hond naar het Amsterdamse Bos rijdt en daar drie uur met dat dier gaat wandelen en trainen? Waarom zou die man dan geen Husky kunnen hebben? Ik ken meer verwaarloosde honden op erven en boerderijen. Honden die hees van het blaffen achter hekken staan. Dan ben ik liever die Husky op driehoog achter in Amsterdam. Denk verder dan wat we onszelf aanpraten”, betoogt Cas. “Zelf heb ik twee honden, Kooikers. Dat zijn geen afgetrainde soldaten, mocht je dat denken. Bij mij mag een hond best hond blijven. Ze mogen zelfs heerlijk op de bank liggen pitten, maar als er visite komt, moeten ze eraf. Ik kan het niet vaak genoeg zeggen: rust en leiderschap. Dat zeg ik niet om de baas te spelen, maar omdat je zo gelukkige honden krijgt.” ■

Maar verder is-ie lief, hoor. Bijzondere belevenissen van een eigenzinnige hondencoach.

Cas Snel
Uitgeverij Volt
205 pagina’s
ISBN 9789021497938